

Marktmeestershuisje verplaatst: een unieke gebeurtenis

Donderdag 12 juli was een historische dag voor Purmerend: het monumentale Marktmeestershuisje -door de marktmeesters 'kantoortje' genoemd- uit 1910 werd in z'n geheel verplaatst naar een andere hoek op de Koemarkt. De belangstelling was groot: veel Purmerenders waren nieuwsgierig naar deze gebeurtenis en kwamen al vroeg in de ochtend een kijkje nemen. Wat maakt het huisje nu zo bijzonder? En wat vinden de voormalige en huidige bewoners eigenlijk van het verplaatsen ervan?

Angelique Greuter, huidig bewoonster (sinds 2003)

'Eigenlijk is het een marktkantoortje', vertelt Angelique. Sinds 15 jaar maakt zij gebruik van het Marktmeestershuisje, waar zij vier ochtenden per week te vinden is. 'Ik ben administratief medewerkster en houd mij bezig met alles wat met de warenmarkt te maken heeft. Er wordt dus echt nog gewerkt in het kantoortje. Op dinsdag, de marktdag in de binnenstad, doe ik voornamelijk uitvoerende marktwerkzaamheden.'

'Een marktstad kan niet zonder marktkantoortje'

'Er zit iemand in!'

Hoewel de deur altijd open staat en iedereen welkom is voor informatie over de markt en een praatje, weten lang niet alle Purmerenders dat het Marktmeestershuisje ook daadwerkelijk gebruikt wordt. Angelique: 'De afgelopen 10 jaar waren de ramen niet gelapt, dus je kon ook niet heel goed naar binnen kijken. Schoonmaken kan niet zomaar, omdat er vanwege de

V.l.n.r.: Jan Dekkers, Willem van Dijk, Angelique Greuter

isolering achterzetramen geplaatst zijn. Die heb ik er laatst allemaal uit laten halen en vervolgens met de hand schoongemaakt. Door die schone ramen konden mensen mij ineens wel zien. Ik hoor nu regelmatig: hé, er zit iemand in!'

In ere hersteld

Angelique is blij met de nieuwe plek die

gekozen is: 'Het huisje komt dichterbij de markt te staan, waardoor ik er beter zicht op heb en ook sneller ter plaatse kan zijn.' Het duurt nog wel even voordat ze weer kan werken vanuit 'haar' kantoortje: 'De binnen- en buitenkant worden eerst nog in ere hersteld. Zo komen er weer luiken voor de ramen. Ik hoop dat ik er aan het einde van het jaar weer in kan!'

Aldert Kwadijk, marktmeester (1960 - 1980)

De heer Kwadijk is inmiddels overleden, maar zijn zoon Klaas deelt maar wat graag zijn herinneringen aan het Marktmeestershuisje en de tijd dat zijn vader marktmeester was: 'Als kind was het natuurlijk heel leuk om zo gemakkelijk het marktkantoortje binnen te lopen, omdat je vader daar werkte. Het was zijn plek, op dinsdagochtend gedeeld met de marktrompster. Op dinsdagochtend was het er een komen en gaan van handelaren en boeren. Het was hét communicatiepunt van de veemarkt.'

Wakker worden met de marktmeester

Klaas vertelt dat Purmerenders zijn vader nog altijd goed weten te herinneren: 'Hij

had de gewoonte de markt om 07.00 uur te openen met 'een goedemorgen' via de omroep. Daarna wenste hij iedereen een goede handel. Nu nog kom ik mensen tegen die zeggen dat ze zich de stem van mijn vader zo goed herinneren. Want die schalde op dinsdagochtend over een flink deel van het Purmerend van toen. Daar werd men dinsdags wakker mee. En niemand sprak daar schande van, het hoorde bij het ritme van de Purmerendse week.'

Marktberichten via de radio

'Op dinsdagochtend was m'n vader niet veel in z'n kantoortje, maar juist op de markt. Daar zag en hoorde hij of het allemaal naar wens verliep. En hij verza-

De foto is gemaakt op de eerste slachtveemarkt, half jaren zeventig. Op de foto schudt wethouder Jos Nijenhuis de handen met enkele veehandelaren. De heer Aldert Kwadijk (links) leunt op een van de koeien en kijkt toe.

melde ondertussen de 'marktberichten' (marktprijzen), die aan het eind van de ochtend door hem aan het ANP en een

Willem van Dijk, directeur marktmeester (1980 - 2005)

Willem van Dijk was een 'markant' figuur gedurende de 25 jaar dat hij in het Marktmeestershuisje werkte. Bijna iedereen in Purmerend kende hem. Samen met marktmeester Andries Jongasma -en daarvoor met Jaap Bakker- heeft hij hard gewerkt om de vee- en warenmarkt te optimaliseren en nieuwe warenmarkten te stichten. Ook Angelique en Willem hebben zo'n 3-4 jaar samengewerkt, voordat zij de taken van hem overnam: 'Toen we zijn afscheid aan het organiseren waren, hadden we uiteindelijk 300 genodigden. Op een gegeven moment zei ik: is het niet makkelijker om gewoon heel Purmerend uit te nodigen?!'

Koe op de roltrap

Met een veemarkt voor de deur maakte je soms de vreemdste dingen mee. Wat Willem nog altijd is bijgebleven, is die ene keer dat er een koe ontsnapte. 'In al die jaren dat ik marktmeester was, is er nooit een kudde dieren ontsnapt. Maar een keer wist een koe de benen te nemen en richting het Willem Eggertcentrum te lopen. Daar nam hij de roltrap naar boven. De koe moest via het parkeerdek weer naar beneden gehaald worden. Nou, dat was toch wel bijzonder! Wat veel mensen overigens niet weten, is dat de veemarkt nog altijd bestaat in Purmerend. Sinds 2008 is de markt verplaatst naar de Baansteer Oost, hij is dus niet weg.'

'Het kantoortje was hét communicatiepunt van de veemarkt'

Jan Dekkers, bestuurslid Vereniging Historisch Purmerend

Ook geen onbekende in de stad is Jan Dekkers, bestuurslid van de Vereniging Historisch Purmerend én stadsgids bij het Gilde Purmerend. Jan is naar eigen zeggen een 'echte Purmerender' en zijn grootste hobby is de historie van de stad. Hij weet dus ook als geen ander hoe belangrijk het Marktmeestershuisje is. 'Alles draaide vroeger om de dinsdag, de marktdag. Dat was dé belangrijkste dag van de week. De markt heeft een impuls gekregen door de drooglegging van de Beemster. Zo is eigenlijk onze marktstad ontstaan. Een welbekende uitspraak is dan ook: "De markt is de kurk waar Purmerend op drijft". En een marktstad kan natuurlijk niet zonder een marktkantoortje!'

'In het kantoortje wordt nu nog gewerkt. Dat weet lang niet iedereen'

aantal kranten werd doorgegeven. Woensdagochtend om 06.30 uur waren die vervolgens via 'Hilversum' op de radio te beluisteren. In de loop van de dinsdagmiddag keerde de rust weer terug in het kantoortje. En om vijf uur kwam mevrouw Bakker om de vloer te boenen, een ritueel net als in alle marktcafés op dinsdagmiddag.'